

יחי המלך

קונטראס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כי"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מלובאנוויש

גליון א'תקlid
ערב שבת קודש פ' וירא'
כ' מר-חsson ה'תשפ"ד

יוצא לאור עליידי

תלמידי הקבוצה, "חילוי בית דוד" - בית משיח 577

מסגרת אגודה חסידי חב"ד בא"ק, תחת נשיאות כי"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ע"ג שנה לנשיאות כי"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וככ"א שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהירה יגלה אכ"י

לזכות

מרת ליליאן עליה בת אסתר שתחי' דואק
ליום הולדתה, ביום י"ט מ"ז
לארכיות ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק
ומתוך בריאות הנכונה ולשנת ברכה והצלחה בגו"ר

*

נדפס ע"י בעלה
הו"ח ר' רחמים הכהן בן מרגוט שיחי' דואק
ומשפחתם שיחיו

נדפס לעילו נשמט

ר' אפרים יונה ביר אורי אהרן יואל זיל זיסק

ולע"ג מorth חי' רחל בת ר' פנחס זליג זיל

ולע"ג מאיר ביר צבי עילאי ולע"ג ר' פנחס זליג ביר יצחק ע"ה

"יהקיצו ורנו שוכני עיר" וهم בתוכם, ולחوت כל משפחותיהם שייחו — לשפע ברכות עד בל דן

ד. ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁸¹⁰ ⁸⁸¹¹ ⁸⁸¹² ⁸⁸¹³ ⁸⁸¹⁴ ⁸⁸¹⁵ ⁸⁸¹⁶ ⁸⁸¹⁷ ⁸⁸¹⁸ ⁸⁸¹⁹ ⁸⁸²⁰ ⁸⁸²¹ ⁸⁸²² ⁸⁸²³ ⁸⁸²⁴ ⁸⁸²⁵ ⁸⁸²⁶ ⁸⁸²⁷ ⁸⁸²⁸ ⁸⁸²⁹ ⁸⁸³⁰ ⁸⁸³¹ ⁸⁸³² ⁸⁸³³ ⁸⁸³⁴ ⁸⁸³⁵ ⁸⁸³⁶ ⁸⁸³⁷ ⁸⁸³⁸ ⁸⁸³⁹ ⁸⁸⁴⁰ ⁸⁸⁴¹ ⁸⁸⁴² ⁸⁸⁴³ ⁸⁸⁴⁴ ⁸⁸⁴⁵ ⁸⁸⁴⁶ ⁸⁸⁴⁷ ⁸⁸⁴⁸ ⁸⁸⁴⁹ ⁸⁸⁵⁰ ⁸⁸⁵¹ ⁸⁸⁵² ⁸⁸⁵³ ⁸⁸⁵⁴ ⁸⁸⁵⁵ ⁸⁸⁵⁶ ⁸⁸⁵⁷ ⁸⁸⁵⁸ ⁸⁸⁵⁹ ⁸⁸⁶⁰ ⁸⁸⁶¹ ⁸⁸⁶² ⁸⁸⁶³ ⁸⁸⁶⁴ ⁸⁸⁶⁵ ⁸⁸⁶⁶ ⁸⁸⁶⁷ ⁸⁸⁶⁸ ⁸⁸⁶⁹ ⁸⁸⁷⁰ ⁸⁸⁷¹ ⁸⁸⁷² ⁸⁸⁷³ ⁸⁸⁷⁴ ⁸⁸⁷⁵ ⁸⁸⁷⁶ ⁸⁸⁷⁷ ⁸⁸⁷⁸ ⁸⁸⁷⁹ ⁸⁸⁸⁰ ⁸⁸⁸¹ ⁸⁸⁸² ⁸⁸⁸³ ⁸⁸⁸⁴ ⁸⁸⁸⁵ ⁸⁸⁸⁶ ⁸⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸⁸ ⁸⁸⁸⁹ ⁸⁸⁸¹⁰ ⁸⁸⁸¹¹ ⁸⁸⁸¹² ⁸⁸⁸¹³ ⁸⁸⁸¹⁴ ⁸⁸⁸¹⁵ ⁸⁸⁸¹⁶ ⁸⁸⁸¹⁷ ⁸⁸⁸¹⁸ ⁸⁸⁸¹⁹ ⁸⁸⁸²⁰ ⁸⁸⁸²¹ ⁸⁸⁸²² ⁸⁸⁸²³ ⁸⁸⁸²⁴ ⁸⁸⁸²⁵ ⁸⁸⁸²⁶ ⁸⁸⁸²⁷ ⁸⁸⁸²⁸ ⁸⁸⁸²⁹ ⁸⁸⁸³⁰ ⁸⁸⁸³¹ ⁸⁸⁸³² ⁸⁸⁸³³ ⁸⁸⁸³⁴ ⁸⁸⁸³⁵ ⁸⁸⁸³⁶ ⁸⁸⁸³⁷ ⁸⁸⁸³⁸ ⁸⁸⁸³⁹ ⁸⁸⁸⁴⁰ ⁸⁸⁸⁴¹ ⁸⁸⁸⁴² ⁸⁸⁸⁴³ ⁸⁸⁸⁴⁴ ⁸⁸⁸⁴⁵ ⁸⁸⁸⁴⁶ ⁸⁸⁸⁴⁷ ⁸⁸⁸⁴⁸ ⁸⁸⁸⁴⁹ ⁸⁸⁸⁵⁰ ⁸⁸⁸⁵¹ ⁸⁸⁸⁵² ⁸⁸⁸⁵³ ⁸⁸⁸⁵⁴ ⁸⁸⁸⁵⁵ ⁸⁸⁸⁵⁶ ⁸⁸⁸⁵⁷ ⁸⁸⁸⁵⁸ ⁸⁸⁸⁵⁹ ⁸⁸⁸⁶⁰ ⁸⁸⁸⁶¹ ⁸⁸⁸⁶² ⁸⁸⁸⁶³ ⁸⁸⁸⁶⁴ ⁸⁸⁸⁶⁵ ⁸⁸⁸⁶⁶ ⁸⁸⁸⁶⁷ ⁸⁸⁸⁶⁸ ⁸⁸⁸⁶⁹ ⁸⁸⁸⁷⁰ ⁸⁸⁸⁷¹ ⁸⁸⁸⁷² ⁸⁸⁸⁷³ ⁸⁸⁸⁷⁴ ⁸⁸⁸⁷⁵ ⁸⁸⁸⁷⁶ ⁸⁸⁸⁷⁷ ⁸⁸⁸⁷⁸ ⁸⁸⁸⁷⁹ ⁸⁸⁸⁸⁰ ⁸⁸⁸⁸¹ ⁸⁸⁸⁸² ⁸⁸⁸⁸³ ⁸⁸⁸⁸⁴ ⁸⁸⁸⁸⁵ ⁸⁸⁸⁸⁶ ⁸⁸⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸⁸⁸ ⁸⁸⁸⁸⁹ ⁸⁸⁸⁹⁰ ⁸⁸⁸⁹¹ ⁸⁸⁸⁹² ⁸⁸⁸⁹³ ⁸⁸⁸⁹⁴ ⁸⁸⁸⁹⁵ ⁸⁸⁸⁹⁶ ⁸⁸⁸⁹⁷ ⁸⁸⁸⁹⁸ ⁸⁸⁸⁹⁹ ⁸⁸⁸¹⁰⁰ ⁸⁸⁸¹⁰¹ ⁸⁸⁸¹⁰² ⁸⁸⁸¹⁰³ ⁸⁸⁸¹⁰⁴ ⁸⁸⁸¹⁰⁵ ⁸⁸⁸¹⁰⁶ ⁸⁸⁸¹⁰⁷ ⁸⁸⁸¹⁰⁸ ⁸⁸⁸¹⁰⁹ ⁸⁸⁸¹¹⁰ ⁸⁸⁸¹¹¹ ⁸⁸⁸¹¹² ⁸⁸⁸¹¹³ ⁸⁸⁸¹¹⁴ ⁸⁸⁸¹¹⁵ ⁸⁸⁸¹¹⁶ ⁸⁸⁸¹¹⁷ ⁸⁸⁸¹¹⁸ ⁸⁸⁸¹¹⁹ ⁸⁸⁸¹²⁰ ⁸⁸⁸¹²¹ ⁸⁸⁸¹²² ⁸⁸⁸¹²³ ⁸⁸⁸¹²⁴ ⁸⁸⁸¹²⁵ ⁸⁸⁸¹²⁶ ⁸⁸⁸¹²⁷ ⁸⁸⁸¹²⁸ ⁸⁸⁸¹²⁹ ⁸⁸⁸¹³⁰ ⁸⁸⁸¹³¹ ⁸⁸⁸¹³² ⁸⁸⁸¹³³ ⁸⁸⁸¹³⁴ ⁸⁸⁸¹³⁵ ⁸⁸⁸¹³⁶ ⁸⁸⁸¹³⁷ ⁸⁸⁸¹³⁸ ⁸⁸⁸¹³⁹ ⁸⁸⁸¹⁴⁰ ⁸⁸⁸¹⁴¹ ⁸⁸⁸¹⁴² ⁸⁸⁸¹⁴³ ⁸⁸⁸¹⁴⁴ ⁸⁸⁸¹⁴⁵ ⁸⁸⁸¹⁴⁶ ⁸⁸⁸¹⁴⁷ ⁸⁸⁸¹⁴⁸ ⁸⁸⁸¹⁴⁹ ⁸⁸⁸¹⁵⁰ ⁸⁸⁸¹⁵¹ ⁸⁸⁸¹⁵² ⁸⁸⁸¹⁵³ ⁸⁸⁸¹⁵⁴ ⁸⁸⁸¹⁵⁵ ⁸⁸⁸¹⁵⁶ ⁸⁸⁸¹⁵⁷ ⁸⁸⁸¹⁵⁸ ⁸⁸⁸¹⁵⁹ ⁸⁸⁸¹⁶⁰ ⁸⁸⁸¹⁶¹ ⁸⁸⁸¹⁶² ⁸⁸⁸¹⁶³ ⁸⁸⁸¹⁶⁴ ⁸⁸⁸¹⁶⁵ ⁸⁸⁸¹⁶⁶ ⁸⁸⁸¹⁶⁷ ⁸⁸⁸¹⁶⁸ ⁸⁸⁸¹⁶⁹ ⁸⁸⁸¹⁷⁰ ⁸⁸⁸¹⁷¹ ⁸⁸⁸¹⁷² ⁸⁸⁸¹⁷³ ⁸⁸⁸¹⁷⁴ ⁸⁸⁸¹⁷⁵ ⁸⁸⁸¹⁷⁶ ⁸⁸⁸¹⁷⁷ ⁸⁸⁸¹⁷⁸ ⁸⁸⁸¹⁷⁹ ⁸⁸⁸¹⁸⁰ ⁸⁸⁸¹⁸¹ ⁸⁸⁸¹⁸² ⁸⁸⁸¹⁸³ ⁸⁸⁸¹⁸⁴ ⁸⁸⁸¹⁸⁵ ⁸⁸⁸¹⁸⁶ ⁸⁸⁸¹⁸⁷ ⁸⁸⁸¹⁸⁸ ⁸⁸⁸¹⁸⁹ ⁸⁸⁸¹⁹⁰ ⁸⁸⁸¹⁹¹ ⁸⁸⁸¹⁹² ⁸⁸⁸¹⁹³ ⁸⁸⁸¹⁹⁴ ⁸⁸⁸¹⁹⁵ ⁸⁸⁸¹⁹⁶ ⁸⁸⁸¹⁹⁷ ⁸⁸⁸¹⁹⁸ ⁸⁸⁸¹⁹⁹ ⁸⁸⁸²⁰⁰ ⁸⁸⁸²⁰¹ ⁸⁸⁸²⁰² ⁸⁸⁸²⁰³ ⁸⁸⁸²⁰⁴ ⁸⁸⁸²⁰⁵ ⁸⁸⁸²⁰⁶ ⁸⁸⁸²⁰⁷ ⁸⁸⁸²⁰⁸ ⁸⁸⁸²⁰⁹ ⁸⁸⁸²¹⁰ ⁸⁸⁸²¹¹ ⁸⁸⁸²¹² ⁸⁸⁸²¹³ ⁸⁸⁸²¹⁴ ⁸⁸⁸²¹⁵ ⁸⁸⁸²¹⁶ ⁸⁸⁸²¹⁷ ⁸⁸⁸²¹⁸ ⁸⁸⁸²¹⁹ ⁸⁸⁸²²⁰ ⁸⁸⁸²²¹ ⁸⁸⁸²²² ⁸⁸⁸²²³ ⁸⁸⁸²²⁴ ⁸⁸⁸²²⁵ ⁸⁸⁸²²⁶ ⁸⁸⁸²²⁷ ⁸⁸⁸²²⁸ ⁸⁸⁸²²⁹ ⁸⁸⁸²³⁰ ⁸⁸⁸²³¹ ⁸⁸⁸²³² ⁸⁸⁸²³³ ⁸⁸⁸²³⁴ ⁸⁸⁸²³⁵ ⁸⁸⁸²³⁶ ⁸⁸⁸²³⁷ ⁸⁸⁸²³⁸ ⁸⁸⁸²³⁹ ⁸⁸⁸²⁴⁰ ⁸⁸⁸²⁴¹ ⁸⁸⁸²⁴² ⁸⁸⁸²⁴³ ⁸⁸⁸²⁴⁴ ⁸⁸⁸²⁴⁵ ⁸⁸⁸²⁴⁶ ⁸⁸⁸²⁴⁷ ⁸⁸⁸²⁴⁸ ⁸⁸⁸²⁴⁹ ⁸⁸⁸²⁵⁰ ⁸⁸⁸²⁵¹ ⁸⁸⁸²⁵² ⁸⁸⁸²⁵³ ⁸⁸⁸²⁵⁴ ⁸⁸⁸²⁵⁵ ⁸⁸⁸²⁵⁶ ⁸⁸⁸²⁵⁷ ⁸⁸⁸²⁵⁸ ⁸⁸⁸²⁵⁹ ⁸⁸⁸²⁶⁰ ⁸⁸⁸²⁶¹ ⁸⁸⁸²⁶² ⁸

כזו ברי' משונה: יהודי מאמין, שלועג ומחרפ"

"עקבות מישיח!"

לפניהם מעלה ממשוניים שנה חזה בעל יום ההולדת ברוח קדשו את המועד ומצב דמיינו אלו – נבואה גלו'י ממש ● מבאר בעל יום ההולדת שלפני הנואלה תה' דרמא שני' של מחרפים (דור השני) – אשר חרכו עקבות מישיח", יהודים שבכללם הם "מאמנים בה' ובתורתו", ועוד שיש בינם "פינע בני תורה", ואעכ"כ, חלשים הם באמונת הנואלה, ועוד כדי כך שמחרפים ומלעיגים מענין זה! ● והרי זה פלא גדול ביוותר: מי ה' יכול לתאר לעצמו לפניהם שמות ננה שתקים "ברי' משונה" כזו: יהודי ש"מאמין בה' ובתורתו", ואעכ"כ לועג ומחרף "עקבות מישיח!" ● בימינו אלו – גם הדבר וה' לעובדה מציאותית ● מישחת ש"כ ח"י שרה ה'תשמ"ה* – בלתי מוגה

צדנו עומד לבוא, "הנה זה עומד אחר כתלנו"³, שכן, "אם ראיית מלכיות מותגרות זו בזו צפה לרגליו של מישיח"!!

ומכיוון שידועים שהנה זה עומד אחר כתלנו – יש להזדרז צופוצן די קנעפלאך פון דעם מונדייר" (כליון כ"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו⁴ [=לצחצח את כפתורי המדים]), שכן,

א. אשר רואים שיישנו "סער גдол ביט"¹, מלכיות מותגרות זו בזו² – צרייכים לדעת שהסיבה לכך אינה מפני שגוי א' הסתכסך ונעשה "ברוגז" עם גוי אחר, אלא "בשי" הסער הגдол הזה"², כדי שהיהודים יידעו שמשיה

¹) מובאת בקשר עם כ"ג מר-חנון – יום ההולדת של אדמו"ר מוורשה"ב נ"ע – שחול בשבת זו. המ"ל.

²) יונה א.ד.

³) חדש לך טוב עה"פ לך י"ד, א. וראה ב"ד פמ"ב.ד.

⁴) מישחת שמחות תרפ"ט (שיחות קדוש אדמו"ר מוורהי"ץ תר"פ-ת"ש (כפ"ח תשמ"א) ע' 95).

אם ילו' בדור זה, הנois לא יערעו אלא הלו'

בקשר עם המצב בארץ הקודש הבאנו (בעמוד הבא) צילום (מוקטון) מהגתה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת מוצאי ש"פ לך לך התשל"ח, שנאמרה בחדרו הקדוש

(נדפסה בלקו"ש ח"ב ע' 308. צילומים מתחילת השיחה הובאו בגליוון הקודם)

להלן תרגום השיחה ללשון הקודש יחד עם פענוח ההגנות (באו בהדגשה):

ד. רק שלא יכירו כל זה בקהל רם, שתההו ההתיישבות בשטחים בעלי רעש והמלוה, מה שנוצע הוא – מעשה ההתיישבות בפועל. באשר למלعلا – כשבני ישראל מחליטים כפי שצרכיך להיות – הרי "כלפי שמיא גלייא", ובאשר למטרת – המעשה הוא העיקר.

ושמעו כך לא דרוש בזה רעש, ועל-אחדות-כמה וכמה לא להתפרק ש"כח"י ועוצם ידי עשה ליא את החליל הזה", אדרבה: התפארות ש"כח"י ועוצם ידי גו"י עלולה חס-ושלום לקלקל, ועוד על כך שהיא אינה אמת. יש לדעת שעושים זאת בשליחותו ובכחו של הקב"ה – שעלה-ידי-כך מתוסף יותר תוקף במעשה ההתיישבות. ולגביה כחו של הקב"ה אין ש"יכו"ת למשמעות כלל חס-ושלום.

ה. בשעה שיילכו בדרך זו, הנה לא רק שסוף סוף הם לא יערעדו [ועל-אחדות-כמה וכמה שזו לא יעללה חס-ושלום בקרבתנות כלל, גם לא נפש אחת מישראל (שננפש אחת היא גם עולם מלא), ואפלו לא בפצעניות, חס-ושלום, באופן של "קטלא פלא"]

אלא אדרבה: זה יביא את ה"הלו את ה' כל גוים שבחווחו כל האומות, כי גבר עליינו חסדו גו'"ו,

ובפרט שבאים אנו כתעת מהג הסוכות, ששבעה ימים רצופים (שבעת ימי ההיקף, הכוללים כל משך הזמן), וכן לאחר מכן בהמשך – **בשמיini** (שומר ההיקף) עצרת ושמחת-תורה, אמרו היל גמורו,

שגם ה"גויים" וה"אומנים" יאמרו ויהללו בגינוי לעין-כל, ש"גבר עליינו חסדו" ושהצד ה' התחזק "עלינו" – על כל בני" שבל מרחבי תבל, וביחוד על בני ישראל הנמצאים בארץ אשר גו' עניין ה'א מראשית השנה ועד آخرית שנה,

ועוד יסיעו לבני ישראל (לא רק بما שכבר הבטיחו, כי-אם) **בכל הסיעו** שבני-ישראל עדיין זוקקים להם (בממון וכיוצא-בזה), בಗל שומצאים בגלות.

זהוי איפוא "מלחמת בית דוד" בימינו אלו

הסוג ד"א אשר חרפו עקבות משיחך" אינם "אויביך ה'" – אדרבה, הם יהודים לומדי תורה ומקיימי מצוות, אלא שאין יוכלים לסבול שיהודי אוומר "את אט קומטו משיח", מכיוון ששוממעים כבר את פעמי "عقبות משיחך"!...

זהוי איפוא "מלחמת בית דוד" בימינו אלו – לבטל את העניין ד"א אשר חרפו עקבות משיחך", וזאת – ע"ז הפצת המיעיניות חוצה, הינו, שיווצר מ"אמותם שלו, אפילו כאשר ד' אמותיו ב"לויבאויטש"… והולך למקום החוצה", שם נמצאים אלו "אשר חרפו עקבות משיחך", לשם מפייע את מעיינות החסידות!

(משיחת כ"פ מרוחשון ה'תשמ"ה – בלתי מוגה)

בימינו עבר הזמן ד"בעתה" כמה וכמה פעמים

סביר בארכוה ב"שער אורה" אודות החלוק שבין ב' אופני הגאולה, "בעתה" ו"אחישנה" – שיש עילוי בגאולה "בעתה" שאז נפלע בירור כל ניצוצות הקדושה בתכליות השליימות [.]. ואידך, יש גם מעלה בגאולה באופן ד"אחישנה" לגבי הגאולה "בעתה", כմבוואר שם בארכוה.

ולהעיר, שבימינו אלו, לאחרי שהכלו כל הקיצין" – יכולים כבר לדבר אודות המעלה ד"בעתה", מכיוון שכבר עבר הזמן ד"בעתה" כו"כ פעמים... ובמילא, גם בנווגע לגאולה באופן ד"אחישנה" – הרי בימינו אלו אין מקום להחשש שהוא יחסר משאו בשלימות הבירורים (דבר שהי' אפשרי בזמן שבו הייתה האפשרות ל"פנוי בעתה"!), מכיוון שגם ה"אחישנה" הוא בזמן ד"בעתה" גופאי!

(משיחת ליל כ"פ מרוחשון ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

צדדים ללבת לקבל פni משיח צדקנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר – תיכף ומיד .. ועוד ועיקר – שכבר לא נשאר פנאי לדבר עוד משאו בכל זה ("ס'גיטא קיין צייט צו רעדן"), כיון שצריכים ללבת לקבל פni משיח צדקנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר – תיכף ומיד, ממש ממש!...

(משיחת ש"פ וירא, ח"י מרוחשון ה'תשנ"ב – בלתי מוגה [ההדגשה במקור])

אדרביה: עובדה זו גופא מוכיחה שכן נמצאים כבר בדור האחרון של הגלות, הדור שיזכה לאגולה – בהתאם לדברי בעל יום ההולדת בשיחתו היודעת אודות "מלחמת בית דוד".

ובהקדמה – שבענין זה רואים דבר נפלא, שאין שמים לב אודותיו, לפני מעלה משMONIMIIS שנה זהה בעל יום ההולדת ברווח קדשו את המועד ומצב דימינו אלו – נבואה גלו"י ממש:

בשיחה הנ"ל מבאר בעל יום ההולדת שלפני הגאולה יהיו שני דורות – של מחרפים: דרגא ראשונה (דור הראשון) – אשר חרפו אובייקט ה"י¹¹, אלו שמנגדים להקב"ה לתורתו ומצוותיו, ודראן שניי (דור השני) – "אשר חרפו עקבות משיחך"¹¹, יהודים שבכללם הם "מאמינים בה" ובתורתו", ועד שיש ביןיהם "פיניע בני תורה", ואעפ"כ, חלשים הם באמונת הגאולה, ועד כדי כך ש"חרפו עקבות משיחך", הינו, שמחרפים ומלעיגים מעוניין זה!

והרי זה פלא גדול בויתר: מי ה"י יכול לתאר לעצמו לפניו שמנונים שנה שתקים "בר"י" משונה" כזו: יהודי ש"מאמין בה" ובתורתו", ואעפ"כ לועג ומחורף "عقبות משיחך"!

ויתירה מזו: בשיחה הנ"ל מוסיף, שמלבד עצם העניין ד"אשר חרפו עקבות משיחך", מבארים הם את הדבר בטעמיים של "יראת מהדור" ד"אשר חרפו אובייקט ה'", אבל הם מלבושים זאת באיצטלא של "יראת שמים"...

ודבר כזה הוא הפלא ופלא: האמונה בבייאת המשיח היא אחד מיסודות הדת, "ג"ע עיקרי האמונה, וידוע פס"ד הרמב"ס¹² שע"כל מי שיאינו מאמין בו (במלך המשיח) או מי שאינו מוכח לביאתו, לא בשאר נבאים בלבד

"אווי ואובי" ("אך און וויא") יהי' כאשר יבוא מישיח צדקו וכל שמים ריבוא בנ"י יעמדו ב"מסדר" עם "כפתורים מצוחצחים", ורק הוא יהי' היחידי – "חיד בדורו" – ש"לא הספיק" לצחצח את הפתוראים!...

מה נשאר לו לעשות – "מצוחה אחת" בלבד, כפס"ד הרמב"ס⁵: "עשה מצוחה אחת, הרץ הכרע את עצמו ואת כל העולם כלו לך זכות, וגורם לו ולהם תשועה והצלחה", ככלומר, אם הגאולה היתה צריכה לבוא כעבור שני רגעים, הנה ע"י פועלה זו מביא את הגאולה בעבר רגע אחד בלבד, ובבלשן הרמב"ס⁶: "מיד הן נגאלין", תיכף ומיד ממש, מדובר אודות פס"ד להלכה, ובHALCA לא שיק עניין של "צחחות" ה"לכה" ו"צחחות" הם שני דברים מנוגדים!

ב. וכאמור, יש להזרז בכל זה, שכן, "הנה זה עומד אחר כתלנו", ואין מה להמתין יותר! אפילו בזמן הגمرا אמרו שכבר "כלו כל הקיצין"⁷, ועאכ"כ בימינו אלו! וכל העניינים שהיו צריים לעבר, כולל משיח וכו"ב – כתוב אדמו"ר האמצעי⁸ בזמנו שכבר יצאו י"ח בכל עניינים אלו, ועאכ"כ לאחרי כל מה שאירע בדורנו – "לא תקום פעמים צרה"⁹, הרי בודאי ובודאי שכבר צריכה להיות הגאולה האמיתית והשלימה באופן ד"בשבעה ונחת תושעון¹⁰.

ובפרט שרואים בעיליל שככל הסימנים שהוא באנו בגמרה ומדרשי חז"ל אודות עקבתא דמשיחא – נתקיים בשלימותם בדורנו זה! ומה שישנם ככלו שלועגים זהה כו' – הרי

5) הל' תשובה פ"ג ה"ד.

6) שם פ"ז ה"ה.

7) סנהדרין צ, ב.

8) ראה שער התשובה ח"א ס'ה (ה, ב).
9) ל' הכתוב – נהום א, ט. וראה לקו"ש חכ"ג ע' 306 הע' .55.

10) ישע' ל, טו.

11) תהילים פט, נב.

12) הל' מלכים רפ"א.

יהודים בדורות שלפנינו "לרകוד בפניו הגוי!"...
[...] הנהגה כזו, ועוד במסזה של "יראת שמיים", מוכחת לבוא מה"קלוגינקער" (היצה"ר) בכבודו ובעצמו, הידוע יפה להעתוף בא"יצטלא של קדושה!... כידוע בתוגם החסידים ש"עשו" הי' לובש "א זידענע קאפאטע מיט א גרטל" [=סירוטוק של nisi משי וחגור באבנטן] ...

יהודי שמנתג ע"פ תורה יודע היטב ש"יהודי" ו"גלוות" – הם דברים הפכים! יהודי הוא בנו של מלך מלכי המלכים הקב"ה, וככל, מקומו – אצל שולחן אבי המלך, וכאשר היהודי נמצא בגלות – אמורים: "אווי להם לבנים ש gallo מעלה שולחן אביהם"¹³!

ובנוגע לשיטות אודות היחס כלפי הגוי – ישנו פס"ד ברור ברמב"ם באיזה עניין ואופן צריך להיות היחס של יהודי כלפי גוי: הרמב"ם¹⁴ פוסק שהודי צריך להשתקל – בדריכי נועם ובדריכי שלום – לפועל על גוי שקיים מצאות שנצטו בנוי נח, ובהדגשה – ש"יעשה אותן מפני פנוי הגוי מפני שכך עשו בתווה!" ולא לרകוד לפני הגוי מפני שכך עשו שלוש מאות שנה לפני הדור דעקבתא דמשיחא!...

ומה שתווען שעדיין לא הגיע זמן הגאולה – הרי מפורש בגמרא" "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", וא"כ, תעשה תשובה ואז תבוא הגאולה!... הוא זה שמעכב את ביתא משיח!... אלא גם "גדות" זו לא צריכים تحت לוי!...

וכאמור, לפני שמנונים שנה לא היו יכוילים לשער ש"יהי" מצב ד"אשר חרפו עקבות משיח" ע"י יהודים שומרין תומ"ץ, וא"כ, העובדה שבמיינו אלו רואים זאת במוחש – מהו הכוחה נוספת שדורנו זה הוא אכן הדור

הוא כופר, אלא בתורה ובמשה ריבינו", ואעפ"כ, בא יהודי שמאמין בה' בתורתו, ולועג ומהר"ע עקבות משיח", ולא עוד אלא שמבליש זאת בא"יצטלא של "יראת שמיים"!

אם, בימינו אלו – קם הדבר וה' לעובדה מציאותית: ישנו יהודים שומרין תומ"ץ אשר חרפו עקבות משיח: כאשר יהודי אומר שנותאים אנו בזמן ד"עקבות משיח", הנה זה עומד אחר כתלנו – אין יכולים לשבול זאת, ועוד שהם מחופים ולועגים מזה! ולא עוד אלא שמחנכים ילדי ישראל ברוח זו – לחurf" עקבות משיח", רחמנא ליצלאן.

וכאשר שואלים אותם, היתכן, הרי האמונה בביאת המשיח היא מעיקריו הדת – יש להם תשובה מן המוכן: בודאי מאמינים הם בביאת המשיח [איך יתכן אחרת, הם הרי יהודים דתיים שאומרים "אני מאמין כי" בביאת המשיח"], אבל לפי דעתם, אין זה עדין הזמן ד"עקבות משיח", יש להמתין שנים רבות (וחנןא ליצלאן) עד שתבוא הגאולה...

בודאי – אמורים הם – שישו סוף, ברבות הימים, תבוא הגאולה; אבל עשוין אין מה להמר... ובודאי שאין לדודש מהקב"ה להוציא את בני"י מהגלות, צריכים לשבת ולחוכות, ובויתים – "וזלן אידן טעען אין גלוט" [=שיוחדים ישארו "תקועים" בגלות], רחמנא ליצלאן! ומה צריכים לעשות – לרकוד לפני הגוי!

וגם טעונה זו מלבושים הם בא"יצטלא של ביד תשלח" ("ביד אחר... שאין סופי להכניסם לארץ ולהיות גואלם לעתיד")⁶, כמובן, משה רבינו ביקש שהגאולה ממצרים תהי ע"י "גואלים לעתיד", משה צדקו, ועאכ"כ בספר תהילים של דוד המלך – ריבוי תפלות ובקשות על הגאולה. והגע עצמן:

המשך בענ' 6

צריכים לראות שכל ישראל יצעקו "עד מתי"

ישנו המתעניינים בא"יצטלא של nisi ("זידענע זופיצע"), וטוענים, היתכן שעבודת השליחות תהי' בשבייל לפועל ביאת משיח – הרי זו עבודה "שלא לשמה"¹, "על" מתן לקבל פרס"?!
הן אמרת שאין כוונתו בשבייל חי העוה"ז כו', אלא, בשבייל עניין הכி נעה, ביאת המשיח, אבל, סוכ"ס הרי זה "על" מתן לקבל פרס, ואדרבה – "פרס" הכி גדול!
והמשמעות זהה – בדברי הרמב"ם:

אודות היהודיםghostim שבתורה, אם בחוקותי תלבכו וגוי ונתני גשמייכם בעותם גו"³ – מבאר הרמב"ם⁴ שאין זה בגין של שכר, כי אם, ש"הבטיחנו בתורה... שייסיד לנו כל הדברים המונעים ידינו מלעשותה... וישפיע לנו כל הטבות המחזיקות את ידינו לעשות התורה... כדי שלא נועסוק כל ימינו בדברים שהגנו צריך להם, אלא נשב פנוים ללמידה ובחכמה ולעשות המוצה".

וממשמעות⁵, "ומפני זה נתאו כל ישראל נבאים ווחכמים לימות המשיח, כדי שיינחו ממלכיות שאין מניחות להם לעסוק בתורה ובמצוות כהוגן, וימצאו להם מרוגע וירבו בחכמה".

ונמצא, שהפעולה וההשתדלות בכל הקשור להבאת המשיח אינה בגין "על" מתן לקבל פרס", כי אם, דבר הכרחי להסרת המניעה ונתינת אפשרות לקיום התומ"ץ בתכילת השלים.

ועניין זה – ההכרח דביאת המשיח בשבייל שלימונות העובודה דתומ"ץ – הוא בהדגשה יתרה בדורנו זה.

ובהקדמה:
הצורך בביאת המשיח אינו עניין שנתחדש לאחרונה... שהרי, בכל הדורות מתפללים

ומבקשים בניי על ביאת המשיח, וידע כדי כך, שאפלו משה רבינו בקש על זה – "שלח נא רבינו בקש שהגאולה ממצרים תהי ע"י גואלים לעתיד", כולם, משה תחילה – ריבוי תפלות ובקשות על הגאולה.

(1) ראה רמב"ם הל' תשובה פ"י ה"ה.

(2) ראה אבות פ"א מג. רמב"ם שם ה"ד.

(3) ר"פ בחוקותי.

(4) שם פ"ט ה"א.

(5) שם ה"ב.

(6) שמות ד, יג ובערך"י.

(13) ברכות ג, סע"א.

(14) הל' מלכים ספ"ח.

(אליו), והן בוגר כל העולם .. בפועל ממש, בעולם העשי' הגשמי, כמ"ש "וידע כל פועל כי אתה פעלתו", שבכל דבר שבעולם ה' ניכר ש"אתה פעלתו", ועד ש"לעתיד לבוא תана צוחחת כו"⁵⁷, וגם בדומם, "אבן מקי' תזעק"⁵⁸, ועאכו"כ בוגר לבני' שמכרים וועוקים הנה אלקינו זה⁵⁹.

וכיוון שכן, מובן, שכל העניינים וכל הפעולות החדרים בעניין משיח וגואלה, כולל גם באכילהו ושתיתיו, שמשתוקק לשעודה דלoitן ושור הבר ויין המשומר, עד כדי כך שגם לאחרי הסעודה נשאר רעב לסעודה דלoitן ושור הבר ויין המשומר, ובמילא, טוען להקב"ה שאינו יכול לקיים המזונה ד"זأكلת ושבעת וברכת⁶⁰ לאמיתתה עד שהקב"ה יושיבנו על שולחנו להסעודה דלעתיד לבוא, ותיקף מיד מללא הקב"ה בקשטו – בהסעודה דיום הש"ק⁶¹ (ובפרט סעודה שלישית הקשורה עם גואלה השלישיית וביהם"ק השלישייש⁶²) פרשת וירא, כדרשת חז"ל⁶³ "מאי דכתיב (בפרשות וירא⁶⁴) ונגד הילד ומיל, עתיד הקב"ה לעשות סעודה לצדים ביום שיגמל חסדו לזרעו של יצחק, לאחר שאוכלון ושותין .. אמרו לו (הקב"ה) לדוד טול (cosa של ברכה) וברך, אומר להן אני אברך ולוי נאה לבך, שנאמר⁶⁵cosa ישועות אשא ובשם ה' אקרא".

והעיקר – שכל זה ה' בגלי ובפועל ממש, "מראה באצבעו ואומר זה"⁶⁶, הנה זה (המלך המשיח) בא"⁶⁷, והנה כ"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו ("הקיים ורנו שוכני עפר"⁶⁸), וזה הנה אלקינו זה גוי קינו לו נגילה ונשומה בישועתו⁶⁹, שמחת הגואלה האמיתית והשלימה בגלי ובפועל ממש שאז מברכים עלי': "שרהינו וקיינו והגינו זמן הזה".

קטיעים משירת ש"פ וירא, ז"י מר-חשון ה'תשנ"ב - מוגה

ומנוחה לחוי העולמים".

(57) ישע"י כו, יט.

(58) ראה לק"ש חכ"א ע' 84 ואילך. וש"ג.

(59) חבקוק ב, יא.

(60) פסחים קיט, ב.

(61) כא, ח.

(62) תהילים קטו, יג.

(63) ראה תענית שם. שמוא"ר טפכ"ג. פרש"י בשלח טו, ב.

(64) ש"ה"ש, ב. ח. ובשחש"ר עה"פ.

(65) ישע"י כו, יט.

(66) ראה תענית שם. שמוא"ר טפכ"ג. פרש"י בשלח טו, ב.

(67) ישע"י כה, ט. וראה תענית בסופה.
(68) עקב ח, יז".
(69) ש"י' כת' להגואלה, כמ"ש בברכת המזון (דימוי השבת*) "ויהרנו .. בנהמת ציון עיריך ובבנין ירושלים עיר קדשך", "הרחמן הוא ייחלו ליום שכלו שבת(*) נספו עלי החזיב דהזהרת צילוקות בית דוד בבונה ירושלים" ברכבת מהזון בעכלי ים (ברכת מזון, ב).

הרה"ח ר' משה נחום בהרחה"ר מרדכי מענדל ע"ה קדרנ

נפטר כ"ב ניסן – אחרון של פסח, ה'תש"ע

יה"ר שתיקףomid יקיים היור "הקיים ורנו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגואלה האמיתית והשלימה

– ממהרים ומזרזים את קיומם הבקשה והדרישה של בנו⁷: "אל תחרש ואל תשkept אל-", ובפשטות – שתיקף ומיד "יעמוד מל' מבית דוד הוגה בתורה וועסוק במצוות כדוד אבי .. ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה, וילחם מלוחמות ה' .. ובנה מקדש במקומו (ואה"כ) וקבע נדחי ישראל"¹⁹.

ובנקודות העניין – "לאלטר לתשובה", אצל כא"א מישראל, ובבלשן הידוע²⁰: "шибעלו הדברים בי ובஹומאים", ועי"ז – "לאלטר לגואלה"²¹, בגואלה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו וויליכנו קוממיות לארכינו, תיקףomid ממש.

כ"ק אדמו"ר שליט"א צוה לנו"ג לכתילה אריבער". אה"כ צוה להש"ן שי' לנו"ג "הי רצון כו', שיבנה בית המקדש ב Maherha בימינו". ואח"כ התחליל לנו"ג ניעט ניקאואו".

אה"כ הזכיר אודות אמרת ברכה אחרתנה.

(19) רמב"ם הל' מלכים ספ"א.

(20) ראה לק"ש חט"ז ע' 42 הע' 12.

(21) אגרות קודש אדמו"ר מוהררי"ץ ח"ה ס"ע שסא ואילך. ועוד.

(22) ישע"י ס, ב.

(23) סנהדרין צ, ב.

(24) איוב לו, ה. ברכות ח, רע"א. ש"ע אדה"ז או"ה

השני שאודוטיו מדבר בשיחה הנ"ל, דור האחرون ממש, שאז צדיקים לעבור גם את העניין ד"אשר חרפו עקבות משיחך!"... וכמפורש בחז"ל¹⁵: "אם ראית דור אחר דור מחרף ומגדף צפה לריגלו של משיח!"

ולא עוד אלא שבודאי שסוכ"ס "יעירה עליו רוח ממורים"¹⁶, ויחזר בתשובה – בין אם רצונו בך ובין אם לאו... ובלשון הידוע¹⁷: "כופין אותו עד שיאמר רוצה אני", ואז – קריין בו "יקריב אותו לרצונו"¹⁸, הינו שזובח את יצרו ונפשו בהמתית, ושב בתשובה אמיתית כו'.

ג. והמעשה הוא העיקר – להוציא בכל הפעולות על אומות העולם שיקיימו מצוות שנצטו בנינה. ועי"י מעשינו ועבדתינו בכל עניינים הנ"ל

(15) יל"ש עמוס רמז תקנתי.

(16) ע"פ ל' הכתוב – ישע"י לב, ט.

(17) ר"ה ו, א. וש"ג. רמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ד ה"ט. ז. תוכ' ופרש"י ויקרא א, ג.

(18) ויקרא שם.

המשך מנ' 12

אם בזמןו של משה ובניו ה' צורך בבייאת המשיח, גם כאשר בן"י היו במדבר, כשהקב"ה נתן להם כל צרכיהם מן המוכן (ואם היו רוצים, היו יכולים להיות מנותקים למגורי מאומות העולמים) – בזמן הגלות, כשישנים "מלכיות שאינן מನיחות להם לעסוק בתורה ובמצוות כהונגן", "חוושך יכסה ארץ ועדפל לאומות"⁷, ובפרט חושך כפול ומכופל דעקבות משיחא, לאחרי שכבר כלו כל הקיצין⁸ – בודאי ובודאי מORGASH הצורך וההכרה כי גדול דביאת המשיח תיקףomid!

ומכיוון שכן, צרכיהם לראות שכל ישראל יצעקו "עד מתי", עד שלא ישאר אפילו יהודי אחד שלא יצעק "עד מתי", ואז, בודאי, ממלא הקב"ה תפלים ובקשות של ישראל, "הן אל כביר ולא ימאס"⁹, באופן ש"מיד הן נגאלין"¹⁰.

כ"ק אדמו"ר שליט"א התחליל לצעקו "עד מתי", וכל הקהיל אחריו, ואח"כ אמר כדי לשול עניין של עצבות – יצעקו "עד מתי" מזור ניגנו (וניגנו "עד מתי")]
(משיחת ש"פ וירא ט"ו מרחשון ה'תשנ"ה – בלתי מוגה)

(25) רנס"ב, וסו"ס קא.

(26) רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה.

צריים רק לקבל התגלות ד"וירא אליו ה'

א. [...] ע"פ האמור לעיל* שהמציאות ד"וירא אליו ה" קיימת תמיד אצל כאו"א מישראל, וצריים רק לפועל, שמציאות זו תהיה בהתגלות – יש לומר שכן הוא גם בוגר להשלימות ד"וירא אליו ה" שבגולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו. ידוע שבכאו"א מישראל יש ניצוץ מנשנת משיח¹, בח"י היחידה, שהוא ניצוץ מב_hi היחידה הכלכלית שהיא נשמת משיח², שכן נקרא כאו"א מישראל בשם "כוכב"³, שמו של משיח, עליו נאמר "דרך כוכב מיעקב"⁴. ומודגש ביותר אצלינו מישראלי – כמו אז"ל⁵ שתינוקות של בית רבן נקראים "משיחי". ויש לומר, שבבח"י היחידה, ניצוץ משיח, היא בתגלות יותר אצל תינוקות, כיון שהכחות הפנימיות אינם בתגלות כ' (ולכן הכרתם באקלות היא בעצמותו ית', נן"ל**).

וענין זה נעשה בפועל ובגלו ע"ז שכוא"א מישראל מלא את שליחותו של הקב"ה כמרומו גם בתיבת "שליח" בתוספת י"ד, שromo על עשר כחות הנפש שבהם נעשית עבודת השlichoth, בגימטריא "משיח"⁶ – לגלו את הניצוץ משיח שבו, בח"י היחידה, שתתגלת ותחזור בגופו הגשמי ובענינו הגשמיים שבחلكו בעולם, ועד שבדרכו כל הניצוצות דמשיח שבכל ישראל, מתגלת ובא המשיח הכללי, משיח צדקנו, שאז יהי גליות אלקות בישראל ("וירא אליו ה") ובועלם בתכילת השלימות.

ובענין זה הוא עיקיר הלימוד וההוראה מפרשת וירא – שכוא"א מישראל צריך להשתוקק ביותר להגileyו ד"וירא אליו ה" בಗולה האמיתית והשלימה, ולעשות כל התלו בו להיות ראוי לך, ע"ז לכל פעולה ופעולה שלו נעשית באופן המתאים להמעמד ומצב דגולה האמיתית והשלימה.

ב. ובזה ניתוסף עילי מיוחד בדורות האחוריים – שנתגלתה סגולתו המיוונית של כ"ף מרוחשון (שמתרברך משבת פרשת וירא ח"י מרוחשון) בהולדת אדנו"ע ביום זה (בשנת כתרא"א), שבו "מолов גור"⁸:

(4) כמודגש גם בפתחו היודיע שכאשר יושב בחדרו ולומד "לקוטי תורה" או "ידעתי חותמי" (ראה סה"ש ה"ש"ת ע' 26. תש"ג ע' 63. תש"ה ע' 85).
 (5) להעיר מהשיקות ד"תמים" למצוות מילה – כמו"ש "התהך לפני והי תתמים" ע"י המילה (לך זי, א ובפרש"י).
 (6) מלשון "ישוב ועובד בתורה", הינו, שהעסק בתורה גם בפנימיות התורה הוא באופן של התישבות.

(7) שיחתليل שמה"ת תרנ"ט – "התמים" ח"א ע' כה. ועוד.

(8) שם ע' כה.

והמקדש³⁷, ונס המשמן, הקשור גם עם פנימיות התורה, שמן שבתורה³⁸, שנתגלתה בתורת החסידות בחודש כסלו³⁹; הכתיר בחודש טבת⁴⁰ – "ירח שהגוף נהנה מן הגוף"⁴¹, שromo על ההנהה דהגוף של מעלה, יש האמתי, מהגוף שלמטה, יש הנברא⁴²; והכתיר בחודש שבט⁴³, שהעשרה שבו יום ההילולא של כ' מ"ח אדמו"ר, ש"כ⁴⁴ מעשו ותורתו ועובדותו אשר עבד כלימי חייו .. מתגלת ומאייר .. ופועל ישותם בקרב הארץ⁴⁵; וכן הכתיר בחודשים של Ach"ז עד לסיוומה של שנת הצדי⁴⁶ ב"מעשה ידינו כוננו", בנין ביהם⁴⁷ השלישי ע"י המלך המשיח, "מלך מבית דוד"⁴⁷ ש"זכה בכתר מלכות .. לו ולבניו .. עד עולם⁴⁸ ש"בונה דוד מלכם" (כפי שאמרנו בקידוש לבנה דחודש מרוחשון¹, ובתוספת "אמן"⁵², שמורה על הקיים בפועל ממש⁵³).

בימינו אלו ישנה (לא רק המציגות דמשיח, אלא) גם התגלות דמשיח

ד. ועוד והוא העיקר:

נוסף על המבואר לעיל שקיימות מציאותו של משיח בኒוץ משיח (בח"י היחידה) שבכאו"א מישראל, קיימות גם מציאותו של משיח כפשותו (יחידה הכללית) – כדיוע ש"בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל"⁵⁴, א' הרואי מצדתו להיות גואל, ולכשיגע הזמן יגלה אליו השית' וישלחו לו⁵⁵, ואילו לא היו מתערבים עניינים בלתי רצויים המונעים ומעכביםכו, ה' מתגלת ובא בפועל ממש!

וע"פ הודעתה כ' מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו, משיח⁵⁶ שבדורנו, שכבר נסתינו ונסלמו כל ענייני העבודה ועומדים מוכנים לקבל פניו משיח צדקנו, הרי, בימינו אלו נתבטלו כל המנייעות והעיכובים וכו', וכיון שכן, ישנה (לא רק המציגות דמשיח, אלא) גם התגלות דמשיח, ועכשו צריים רק לקבל פניו משיח צדקנו בפועל ממש!
 ובסגנון דברשת השבע – צריים רק לקבל התגלות ד"וירא אליו ה", חן בוגר לבני

(37) שם פ"א ה"ז.

(38) שם רפ"א.

(39) הוועש ג.ה.

(40) ראה סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 66 ואילך.

(41) ר"ת א"ל מל נאמן" (שבת קט', ב. סנהדרין קי, סע"ב ואילך).

(42) ראה חד"ג מהרש"א סנהדרין שם.

(43) פ"י הברטנורא למגילת רות.

(44) ראה ש"ת חת"ס חו"מ (ח"י) בסופו (ס"ח).

(45) ייחידה הכלכלית, שמארה ומתגלת בנסיבות של נשי הדור, סכולות את כל נשי"י שבדור (ראה ד"ה פדה בשלום בשעריו תשובה לאדאהם"ץ פ"ב).

(46) מדרש תהילים מזמור עג בסופו.

(* ס"ח בהשיה (התונונדיות) תשנ"ב ח"א ע' 271).

(**) ס"ז בהשיה (התונונדיות) שם ע' 270.

(***) ולהעדר שמאמר הראשון שאמור ברבם (בגיל ב' דאג

(****) והוכחות תמיין ז' (קונטרס "חנן גנער" ע' 11).

(47) חבקוק ב, יא.

(48) ישע'י כה, ט. וראה תענית בסופה.

(49) עקב, יו"ד.

(50) ששicity להגולה, כמו"ש בברכת המזון (דיבום השבט*) "ההאנן .. בבחמות ציון עירך ובבנין ירושלים ומונואה לח"י העולמים".

(51) ראה לקו"ש חכ"א ע' 84 ואילך. ושם.

(52) פסחים קט', ב.

(53) כא, ח.

(54) תהילים קט', יג.

(55) ראה תענית שם. שמוא"ר ספכ"ג. פרש"י בשליח טו, ב.

(56) שה"ש ב. ח. ובשחש"ר עה"פ.

בדורנו זה מסתירות ונשלמת עבודתם של חילוי בית דוד להביא את הגאולה בפועל ממש

ג. ובהדגשה יתרה בדורנו זה – דור השלייש²⁸ לאדן"ע ולתלמידיו חילוי בית דוד, שבו מסתירות ונשלמת עבודתם של חילוי בית דוד להביא את הגאולה בפועל ממש ע"י דוד מלכא משיחא, וכדברי "ק מוח" אדמור"ר נשייא דורנו בחימס חיותו בעלמא דין שכבר נסתיריה ונשלמה כל העבודה, ועומדים מוכנים לקבלת דוד מלכא משיחא, ועכו"כ לאחרי המשך העבודה דחילוי בית דוד בהפצצת המעיניות חוצה במשך ארבעים שנה, באופן ש"נתן ה' לכט לב לדעת וענינים לראות ואזנים לשמעו"²⁹.

ובדורנו זה נמצאים כבר בשנת ה'צדיק' – לאחרי סיום שנת הפ"ט, הקשורה עם מזמור פ"ט, שסיומו וחותמו "אשר חרפו עקבות משיחך", "ברוך ה' לעולם אמן ואמן", גמר הנצחון דמלחתם בית דוד, ומתחילה התקופה השיכית למזמור צדי'ק, שסיומו וחותמו "זהיה נועם ה' אלקיים עליינו גו' ומעשה ידינו כוננהו", דקאי על בית המקדש דלעתיד³⁰, "מקדש אדני-כונו יזכיר"³¹.

ובשנת ה'צדיק' נמצאים כבר בשנת ה'תשנ"ב, "ה' תהא שנת נפלאות בכל": "נפלאות" – קאי על נפלאות הגאולה העתידה, כמ"ש³² "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", ויש לומר שקאי גם על ה"תורה חדשה" דלעתיד לבוא (פנימיות התורה, שנקראת "חן", ר"ת "חכמה נסתרה", ויל' שפירשו גם "חכמה נפלאה") שתהיה "באופן של נפלאות" ("נפלאות מתורתך"³³) לגביו לימוד התורה בעולם הזה; ו"נפלאות בכל"³⁴, "בכל מכל כל", כמ"ש אצל האבות ש"הטעימן הקב"ה בעולם הזה מעין העולם הבא"³⁵, שזו השלימות דלעתיד לבוא.

ובשנת ה'תשנ"ב נמצאים כבר בשבת פרשת וירא, שבו מודגשת השיכות לגאולה האמיתית והשלימה שבה יהי' שלימות הגאולי ד"ורייא אליו ה'" לאכו"א מישראל, וקיומו בח"י מרחשון, שמורה על המשכת והתגלות החיים (ח"י) האלקי בכל ענייני העולם שעוסקים בהם בחודש מרחשון, שלימתו לאחרי הנצחון ד"אשר חרפו עקבות משיחך ברוך ה' לעולם אמן ואמן" (בסיום וחותם שיעור תהילים דיום ח"י בחודש); ותוך ג' ימים לכ"ף מרחשון³⁶, בח"י הכתיר, שמורה על התגלות מלכותו של הקב"ה בכל העולם לעתיד לבוא (כון"ל*).

ויש להוסיף, שכיוון שחודש מרחשון הוא החודש הראשון לעובדה בעולם לעשות לו ית' דירה בתחרותים, ה"ה כולל גם החדשים שלאלחורי, ובמילא, כ"פ מרחשון, הכתיר מרחשון, כולל גם הכתיר דחדשים שלאחריו: הכתיר חדש כסלו, שסיומו ביום חמוכה, חנוכת המזבח

(28) כולל ובמיוחד כ"פ כסלו שבו נשלמה הגאולה ד"ט – הקשור עם כסלו, ר"ה לחסידות.

(29) ולהעיר, שפ"ג בו הוא יום ההיללא דהרמב"ם ז"ל. שסיום וחותם ספר ההלכות שלו הוא בהלכות מל המשיחי.

(30) מגילה יג, א. (31) ראה לקיש' חט"ו ע' 382 ואילך.

(32) בחתור חדש ניסן – ביום עשתי עשר יומם, הקשור עם בח"י הכתיר חדש ככ"ל העירה (32).

(33) רמב"ם הל' מלכים ספ"א.

(34) רמב"ם הל' מלכים ספ"א.

(35) רמב"ם הל' מלכים ספ"א.

(36) רמב"ם הל' מלכים ספ"א.

משמעותו העיקריים של אדן"ע – כפי שראו כבר בקטנותו, כמארז"ל "בוצין בוצין מקטפי" ידיע", ועכו"כ לאחרי שנטגד ועד שנתמנה לנשיא בישראל³⁷ – ההשתדרות המיחודה בענין ד"ורייא אליו ה'" (לא רק בוגע לעצמו³⁸, אלא גם) אצל כאו"א מישראל, כמודגש בחידושים שלו בסיסוד ישיבת תומכי תמיימים³⁹, ישיבה⁴⁰ שלומדים בה "תורה הנגלית ותורת החסידות תמיימה"⁴¹, ובאופן של לימוד תורה החסידות הוא "בעין הטוב להבינה ולהסבירה לעצמו כלימוד הסוגיות בגליא שבותורה"⁴², ש"החסידות יבינו כמו שמבינים עניין בגנלה"⁴³ – שעי"ז נעשה (מעין ודוגמת) הענין ד"ורייא אליו ה'", שענני אלקות המתבסרים בתורת החסידות⁴⁴ ("דע את אלקיך אביך"⁴⁵) באים בראשית עניין השכל.

ועוד והוא העיקר – שזו ההוראה להגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו⁴⁶, שאז יהיו", "שיהי" הדיבור עמננו מה אל פה⁴⁷, כיון ש"תורה חדשה מאתי תצא"⁴⁸, "מאתי" ממש, ולימודה יהיו" באופן של לא למדנו עוד איש את רעהו גו' כי כולם ידעו אותן⁴⁹, ויתירה מזה, באופן של ראי, "ויריא אליו ה'", "והיו עניין רואות את מוריך", בראשית החושית.

וגם עניין זה מודגש בפועלתו של אדן"ע בסיסוד ישיבת תומכי תמיימים – מבואר בשיחתו היודעה²³ בענין "כל היוצא למלחמה בית דוד", שתלמידי תומכי תמיימים הם "חילוי בית דוד" שיזוצאים למלחמה בית דוד נגד אלו "אשר חרפו עקבות משיחך"²⁴, ובלשון הרמב"ם בהלכות מלכים ומלחמות ומלך המשיח²⁵: "ילחם מלחמות ה'" עד ש"נצח", כמרמז גם במשחק הכתובים ד"אשר חרפו עקבות משיחך" – "ברוך ה' לעולם אמן ואמן"²⁶, ש"אמן" (ועכו"כ ב"פ אמן) מורה על הנצחון במלחמה²⁷, שעי"ז נעשה ביום ביתאת וגילוי דוד מלכא משיחא בפועל ממש.

(22) להעיר ממ"ש "עטרות זקנים בני בניים" (משל יי,

ו. וראה אבות פ"ו, ח. ב"ר פס"ג, ב). לא ימושו מפי ומפי זעך ומפי זעך גו' מעתה ועד עולם" (ישע' טט, כא. וראה ב"מ פה, א).

(23) תבואה כת, ג.

(24) מודרש תהילים עה"פ.

(25) בשלח טו, יז.

(26) להעיר ממ"ש במדרש (יל"ש מ"א רמז קפ)

"שכ"ה בכשלו נגמר מלאת המשכן ועשה מקופל עד אחד בניסן . . ומעתה הפטcid כסלו שנמורה בו החלאתה, אמר הקב"ה עלי לשלם, מה שלם לו הקב"ה, חנוכת השמונאי, ומיסים: "וּכְן מרחשון (שבו נשלם בנין בית ראשון ולא נפתח עד לחודש תשרי שלאחריו) עתיד הקב"ה לשלם לו" – בתרנוכת בהמ"ק השלשי שתהיה בחודש מרחשון.

ולהעיר גם מהשicityות לפרשנות וירא – שבסיסה נאמר "בבר ה' יאה", "ה' יבהיר וראה לו את המקום הזה להשרות בו שכינתו ולהקربב כאן קרבנות" (כב, יד בפרטש"י).

(27) ראה בארכוה אמר"ב שער הק"ש פנ"ד ואילך. ועוד.

(9) שם ע' כד.

(10) ובפרט באמרי החסידות שלו, שבhem בולט ומורגן ביוטר הרחבת הביאור בהבנה והשגה, ועד שנקרוא ע"י חסידים הראשונים בתואר "הרמב"ם של תורה החסידות" (לק"ד ח"ב קצ'ו, א. וראה גם ספר השיחות תנשא ח"א ע' 117-121).

(11) דה"א כ"ח, ט. וראה תניא ק"א קנו, ב. וועוד.

(12) ראה אגה"ק דהבעש"ט הידועה – כ"ט בחלתו. ובכל".

(13) שה"א, ב ופרטש"י.

(14) צורר המור עה"ב.

(15) ישע' נא, ד. ויק"ד פ"ג, ג.

(16) ירמי' לא, לג.

(17) הייתה שמח"ת תרש"א – לקו"ד ח"ד תשפז, ב ואילך. סה"ש תש"ב ס"ע 141 ואילך.

(18) תלמים פט, נב.

(19) ספ"א.

(20) שם, נג.

(21) ראה נזיר בסופה. וש"ג.